

AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE

din 5 iunie 2009

cu privire la măsurile pentru sporirea eficacității schemei de garantare a depozitelor

(CON/2009/51)

Introducere și teme juridic

La 25 mai 2009, Banca Centrală Europeană (BCE) a primit din partea Băncii Naționale a României (BNR) o solicitare de emitere a unui aviz cu privire la un proiect de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar (în continuare „proiect de ordonanță de urgență”).

Competența BCE de a adopta un aviz se întemeiază pe articolul 105 alineatul (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și pe articolul 2 alineatul (1) a treia și a șasea liniuță din Decizia 98/415/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind consultarea Băncii Centrale Europene de către autoritățile naționale cu privire la proiectele de reglementare¹, întrucât proiectul de ordonanță de urgență se referă la BNR și la normele aplicabile instituțiilor financiare, în măsura în care acestea au o influență substanțială asupra stabilității instituțiilor și piețelor financiare. În conformitate cu articolul 17.5 teza întâi din Regulamentul de procedură (regulamentul intern) al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

1. Scopul proiectului de ordonanță de urgență

Proiectul de ordonanță de urgență urmărește să transpună în legislația românească Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor² și, de asemenea, să adopte măsurile necesare în vederea asigurării unui nivel superior de eficacitate a schemei românești de garantare a depozitelor. Prezentul aviz nu reprezintă o evaluare amplă a dispozițiilor din proiectul de ordonanță de urgență care transpune Directiva 2009/14/CE. În schimb, acesta se axează asupra acelor dispoziții din proiectul de ordonanță de urgență care excedează transunerii Directivei 2009/14/CE.

Proiectul de ordonanță de urgență modifică Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar (în continuare „OG nr. 39/1996”). Fondul de garantare a depozitelor (în continuare „Fondul”), în calitate de schemă de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României, are ca scop garantarea depozitelor și efectuarea

---

¹ JO L 189, 3.7.1998, p. 42.

² JO L 68, 13.3.2009, p. 3.

plății compensațiilor către deponenții garantați, potrivit condițiilor și limitelor stabilite de OG nr. 39/1996. Proiectul de ordonanță de urgență va introduce anumite modificări în ceea ce privește funcționarea Fondului. În special, acesta va: (i) majora nivelul plafonului de garantare a depozitelor de la echivalentul în moneda națională al sumei de 20 000 euro la echivalentul în moneda națională al sumei de 50 000; (ii) reduce perioada de plată a compensației, după expirarea unei perioade de tranziție, la 20 de zile lucrătoare; (iii) introduce obligația pentru instituțiile de credit de a informa în mod corespunzător deponenții atunci când un depozit nu este garantat de Fond; (iv) introduce un mecanism specific de declarare a indisponibilității depozitelor de către BNR, în calitate de autoritate competentă; (v) introduce obligația pentru participanții la Fond de a păstra în permanență evidențe complete și exacte cuprinzând toate informațiile necesare determinării compensațiilor pentru fiecare deponent garantat și (vi) întări capacitatea Fondului de a plăti compensațiile la termen.

2. Observații cu caracter general

- 2.1 Cu această ocazie, BCE reamintește că atunci când se transpune Directiva 2009/14/CE sau în alte situații când se modifică cadrul juridic pentru funcționarea unei scheme de garantare a depozitelor naționale, statele membre ar trebui să acționeze într-o manieră coordonată pentru a evita ca diferențele substanțiale între cadrele juridice naționale să aibă un efect contraproductiv, prin crearea de distorsiuni pe piața bancară globală³.
- 2.2 De asemenea, BCE subliniază că aranjamentele privind finanțarea schemelor de garantare a depozitelor naționale trebuie să respecte, printre altele, interdicția privind finanțarea monetară stabilită de Tratat și, în special interdicția ca băncile centrale naționale să acorde credite pe descoperit de cont sau orice alt tip de facilitare de creditare în sensul articolului 101 din Tratat⁴, astfel cum s-a avut în vedere, mai specific, în avizele anterioare ale BCE cu privire la proiectele legislative naționale⁵ și în Rapoartele de convergență ale BCE⁶.

3. Observații specifice

- 3.1 În conformitate cu proiectul de ordonanță de urgență, Fondul poate fi finanțat prin intermediul împrumuturilor de la Guvernul României⁷. În situații excepționale, atunci când resursele financiare ale Fondului sunt insuficiente pentru acoperirea plății compensațiilor, guvernul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va împrumuta sumele necesare Fondului⁸. Proiectul de ordonanță de urgență

---

³ A se vedea punctul 2.1 din Avizul BCE CON/2008/70 din 18 noiembrie 2008 la solicitarea Consiliului Uniunii Europene cu privire la o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO C 314, 9.12.2008, p. 1).

⁴ Interpretat în conformitate cu Regulamentul Consiliului (CE) nr. 3603/93 din 13 decembrie 1993 de precizare a definițiilor necesare aplicării interdicțiilor menționate la articolele 104 și 104b alineatul (1) din tratat (JO L 332, 31.12.1993, p. 1).

⁵ A se vedea, de exemplu, punctul 3.1 din Avizul BCE CON/2009/10.

⁶ A se vedea, de exemplu, Raportul de convergență al BCE din decembrie 2006, p. 30.

⁷ A se vedea articolul I punctul 7 din proiectul de ordonanță de urgență.

⁸ A se vedea articolul I punctul 13 din proiectul de ordonanță de urgență.

prevede, de asemenea, că, prin hotărâre a guvernului, se vor stabili condițiile pentru rambursarea împrumutului. În acest context, BCE subliniază că respectivele condiții ar trebui să fie prevăzute conform cadrului coordonat la nivelul Uniunii Europene⁹.

- 3.2 BCE apreciază că proiectul de ordonanță de urgență ar trebui să stabilească un cadru care să fie în concordanță cu necesitatea de a face posibile plățile în perioada de timp stabilită. În această privință, BCE face trimitere la articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19/CE, care prevede că „[s]istemele de garantare a depozitelor trebuie să poată plăti creanțele verificate, în mod corespunzător, ale depunătorilor, raportate la depozitele indisponibile”. Aceasta înseamnă că, în primul rând, este responsabilitatea schemei de garantare a depozitelor națională să asigure că depozitele garantate sunt făcute disponibile deponenților îndreptățiți, într-un mod sistematic și la timp, indiferent de sistemul de plată ales¹⁰. În conformitate cu avizele anterioare recente¹¹, BCE reamintește autorității care o consultă că reducerea întârzierilor în plata depozitelor garantate poate întări încrederea deponenților, care joacă un rol important în eficacitatea schemelor de protecție a depozitelor¹². În același timp, este esențial să fie luată în considerare o abordare pragmatică pentru introducerea reducerii necesare a întârzierii plății, prin aceasta păstrându-se credibilitatea schemelor de garantare a depozitelor¹³. În final, ar trebui atrasă atenția asupra importanței stabilirii unor procese operaționale eficiente pentru verificarea creanțelor și rambursarea deponenților, cât și asupra importanței asigurării disponibilității surselor de finanțare suficiente.
- 3.3 BCE observă în continuare că proiectul de ordonanță de urgență prevede un mecanism specific pentru declararea indisponibilității depozitelor și încredințează evaluarea unei astfel de măsuri BNR. Aceasta reprezintă o extindere a competențelor de reglementare și de supraveghere ale BNR. În acest context, BCE reiterează poziția sa generală, conform căreia „statele membre nu pot pune băncile centrale naționale ale acestora în poziția de a nu avea resurse financiare suficiente pentru îndeplinirea atribuțiilor legate de Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) sau de Eurosistem, după caz”.

Prezentul aviz va fi publicat pe site-ul BCE.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 5 iunie 2009.

[semnat]

Președintele BCE

Jean-Claude TRICHET

---

⁹ A se vedea, prin analogie, punctul 6 din Avizul BCE CON/2008/58 în ceea ce privește garanția de stat stabilită ca „o completare la și în plus față de” o schemă de garantare a depozitelor existentă).

¹⁰ A se vedea punctele 3.5 și 3.6 din Avizul BCE CON/2009/31.

¹¹ A se vedea, de exemplu, punctul 2.2 din Avizul BCE CON/2009/20.

¹² A se vedea, de exemplu, punctul 2.2 din Avizul BCE CON/2008/70.

¹³ A se vedea Avizul BCE CON/2008/70.